

Egy el nem mondott felszólalás

Mivel sajnálatos módon semmiféle mirőségemben nem kaptam meghívót a Könyvtárosok Országos Értekezletére, ezen az úton szeretnék hozzászólni az egyetemi tanszék részéről Bodri Ferenc egyetemi hallgató felszólalásához. A folyóirat szerkesztője lekötelné, ha közzélné ezt a kis utóhangot.

Szerétném először is leszögezni (alább tematikusan is bizonyítani fogom), hogy Bodri Ferenc »álláspontja« mélységesen ellenkezik a tanszék oktatóinak tanítási és nevelői gyakorlatával. De ellenkezik a hallgatóság nagy részének meggyőződésével és tudásával is: Bodri Ferenc, ez a kétségtelenül tehetséges, de néha, ferde nézetek hangoztatására hajlamos hallgatónk nem képviselte a fiatalság döntő többségének meggyőződését és ismeretanyagát. Aki pl. előveszi Sebestyén Géza 1952-ben jegyzet formájában kiadott könyvtárтанát, az világosan látja, hogy a tanszék milyen gondot fordított eme alapvetően fontos kérdések megvilágítására [9—28. lapokon: *A szocialista könyvtárügy* (az olvasóközönség határainak kitágítása; a könyvtári hálózat; pártosság. *A szocialista könyvtár funkciói* (művelődési funkció, politikai funkció, népgazdasági funkció; a könyvtáros-hivatás)]. Az alap és felépítmény viszonyát, a felépítmény szerepét szocialista gazdaságunk fejlesztésében — a marxista tanszék előadásorozatán kívül — nemcsak az olvasószolgálatl foglalkozó előadások (Szentmihályi János: *Az olvasószolgálat kérdései I—II. Bp., 1952. 1—13. o., illetve 1—16. o.*), hanem az egyes szaktárgyak előadásai is (Kórhalmi Béla: *Bibliográfia. Haraszthy Gyula: Osztályozás, szakrendszerek*) igyekeztek *szervesen* (nem »farokszerűen« [?]) beépíteni a mondanivaló tartalmi részébe. Hogy ez nem mindig sikerült kitűnően? Hogy követünk el hibákat? Azt nagyon jól tudjuk. De a hibák és hiányosságok ellenére is pontosan kellett volna ismernie Bodri Ferencnek a szocialista könyvtár funkcióiról szóló helyes tanítást. Nemcsak előadásokon, nemcsak jegyzetekben esett erről szó. Amikor pl. e sorok írója 1952. szeptemberében igen nehéz helyzetben átvette a tanszék vezetését, szükségesnek tartotta, hogy az egész hallgatóság előtt félre nem érhetően tisztázza a könyvtárosszolgálat lé-

nyegét, vázolja az éppen kiadott kormányrendelet értelmében a magyar könyvtárügy egységét, a népkönyvtárak szerepét és feladatkörét. Szemináriumi megbeszéléseken is többször szerepelt az elmúlt két tanévben ez a témakör. Babiczky Béla előadásaihoz (A magyar könyvtárügy szervezete) kötelező olvasmányként szerepel az 1952. évi kormányrendelet.

Volt lehetőség »tudomásulvenni« e lényegbevágó elvi kérdéseket? Kétségtelenül volt! Kellő hatású volt *minden esetben* a tanszék nevelőmunkája a hallgatóság között? A DISZ vajjon megfelelő határfokon tudott tagjaival foglalkozni? Bölesészakari pártszervezetünk — Bodri Ferenc alapszerve világnézetű nevelés területén nem küzdött hiányosságokkal? Marxista-leninista tanszékünk munkája maradéktalanul eredményes volt? E négy utóbbi kérdésre nem-mel kell felelnünk s aláhúzzuk azt a tényt, hogy a könyvtárosszolgálat is »kitermelte« a pártunk által kielémezett hibákat, s a tanszék oktató-nevelőmunkájának hiányosságait egy pillanatra sem akarjuk áthárítani más szervekre vagy tanszékekre! Bodri Ferenc felszólalása végső fokon azért volt hasznos, mert ráirányította figyelmünket arra a fontos kérdésre, hogy a tananyag megtanulásán túl, előadásaink és jegyzeteink tartalmi elemein túl sokkal nagyobb gondot kell fordítanunk a tanítások megfelelő elterjesztésére, hatásuk elmélyítésére is.

Természetesen Bodri Ferenc felszólalása, pontosabban a nyomában kialakult vita több lényeges és érdekes oktatási kérdést is felvetett (a népkönyvtárügy és a könyvtárosszolgálat stb.) E fontos és a tanszék, oktatásunk jövőjét erősen érdeklő kérdéstömeget nem e szerény »hozzászólás« keretében akarom a magam részéről megtárgyalni, hanem az »oktatási vita« befejezése utáni összefoglaló cikkemben. Most csupán az volt a célom — mivel nem tehettem meg a helyszínen —, hogy ezen az úton tiltakozzam én is Bodri Ferenc megállapításainak egyoldalúsága és helytelensége ellen.

HARASZTHY GYULA
egyetemi tanár